

Træf på Toppen 09 af Ina Rosdal

Onsdag d. 15. – Træf på toppen

Regndråberne slog mod Træfpunktets teltdug, men den trommende lyd blev overdøvet af musikken fra højttalerne og de livlige samtaler der blev ført ved bordene. Side om side sad folk i læderjakker og –veste og kunne nyde godt af, at alle var samlet om hvad nogen ville fastholde passion og andre mere beskedent kalde hobby. Motorcykler.

På Træfpunktets omkringliggende arealer skød stadig flere campingtelte op. Fra flere kunne høres villig klirren og høj latter, mellem de stadig oftere brøl fra nyankomne motorcykler.

Mellem regndråberne gik nogle af de 1000 frivillige medarbejdere rundt for at færdiggøre de sidste foranstaltninger og faciliteter til det store træf. På en lift under den oplyste teltdug i det store telt, var en medarbejder ved at justere nogle projektører til at lyse ned på den store scene, hvor andre var ved at gøre klar til aftenens første koncerter.

Rundt om det store telt blev der som dagen skred frem opført flere og flere boder og telte. Fra et summede lyden af en tatovørmaskine, i et andet kunne man se en fotografers lamper rettet mod en smilende ung kvinde.

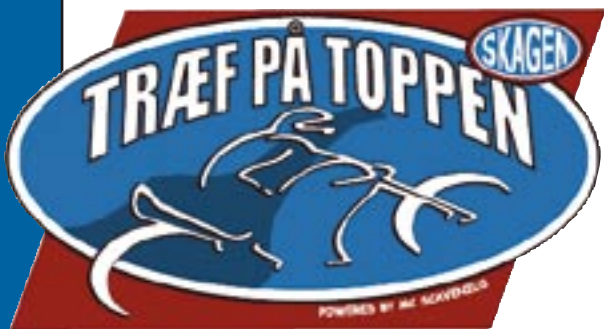
Sidst på eftermiddagen spredtes skyerne og lod regnen stilne af, som et løfte om en mindre våd morgendag for de tusinder af gæster på pladsen.

Af Ina Rosdal.

Torsdag d. 16. - Træf på toppen

Det ellers tomme, store areal langs Gammel Landevej syntes forvandlet til én stor campingplads. Over alt rakte teltoppe op, kun brudt af de lange rækker af motorcykler og de store menneskelige forsamlinger der var blevet dannet omkring borde med dåseøl. Pølsevognen tættest vejen var godt besøgt og en eventuel smasken fra dens besøgende blev godt camoufleret i brudstykker af musik fra de omkringliggende telte og høje drøn fra motorcykler der med smørrede smil fra deres ejere blev fremvist midt på pladsen. Blandet snak i det store telt blev ved 19-tiden afbrudt, da en mand trådte ind i det lille lys på scenen, for at præsentere bandet Make-up, der efterfølgende blev budt velkommen med klapsalver. Uden for det store telt var andres opmærksomhed rettet mod de forskellige boder på pladsen. Nogles udvalg bød på hatte, solbriller og fjollede T-shirts, andre læderdragter og store smykker. Hvad der dog tiltrak mest opmærksomhed, var teltet der med store A3-ark på dets sider proklamerede "dynotest". Folk samledes om det og grinede højt og begejstret, når der blev gasset ekstra op for

den udstillede motorcykelmodel. I Harleyteltet – også kaldt Træfpunktet – samledes folk sig ikke kun om drikkevarerne ved bordene, men også om store træstammer, som mange morede sig med at se, hvem der hurtigst kunne slå søm i. I madtelet bølgede afdæmpet musik gennem den tætte luft, mens en meter lang kø til ”dagens middag” skred frem. En kvinde ved et bord langs teltdugens kant beredtede begejstret at ”Alando gav bøf med bløde løg til de MC Stompers, der kunne stå op og så til et par tilhængere”; hendes veninde kunne i samme åndredrag fortælle, at hun syntes at træffet var fantastisk.

Da en helikopter kort efter cirklede over pladsen, var det med Green Days ”Welcome to Paradise” blæst ud af Cubateltets højtalere.

Af Ina Rosdal

Fredag d. 17. – Træf på toppen

Klokken 10.00 om morgnen var enkelte motorcyklister allerede at se på vejene, mens andre på træfpladsen syntes at skulle have gnedet den sidste søvn ud af øjnene efter den lange nats festligheder, som især de tusindvis af maste dåser på jorden i Cultteltet og træstammer fyldt med søm i Harleyteltet vidnede om. En mand, der ellers stod og hang over en af de enorme kabelruller, der tjente som bord, strakte sig, mens hans ven fik sig en morgensmøg. Kvinder, der lige havde været i bad, vandrede på skift over pladsen med håndklæder om håret. Nogle mellem teltene lå og soled sig i det varme vejr, mens andre udnyttede en stille stund til at pudse deres hjelme. I det varme madtelt fik en enkelt sig en lur på bænken, mens andre vågnede til en kop kaffe eller juice sammen med noget brød og pålæg fra ”Slåbrok’en”. En skål blev muntert givet med en højt hævet dåseøl af en tredje, som man alt efter temperament kunne tolke til at have en nat der enten sluttede sent eller startede tidligt.

Der var kun få gæster i det store telts bar, hvorimod en hel del havde fundet sammen i Harleyteltet, hvor forholdet mellem sodavand og Carlsberg- og Tuborg six packs på bordene tilsyneladende var fifty-fifty. Ikke så langt fra Harleyteltet førtes der samtaler over nogle bakker pomfritter, i det en sønderjyde kørte op på cementrampen på sin neongrønne motorcykel og med hvid røg fra sin såkaldte ”burner” signalerede, at nu skulle der til at ske noget.

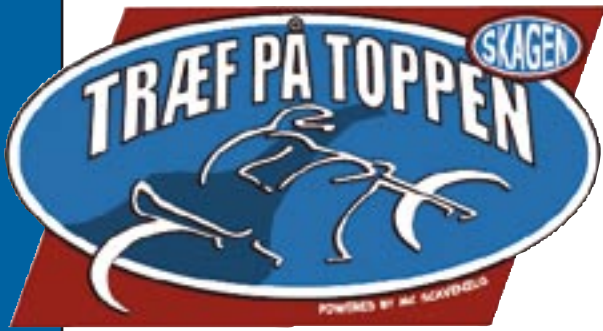
Af Ina Rosdal

Lørdag d. 18. – Træf på toppen

Lørdag eftermiddag kunne en udefrakommende ved synet af den affolkede træfplads måske tro, at alle træfdeltagere var taget hjem. Han/hun ville dog ved nærmere eftersyn opdage de høje jubelråb fra alle de mange mennesker, der var samlet inde i det store telt til Sussi og Leo koncert. Mellem publikum blev der danset på bordene, spillet luftguitar og piftet af Sussis dobbelttydige fortællinger om hende og Leos samliv. Til venstre for scenen sad der mennesker på baren for at få et bedre udsyn, bagerst sad der folk og stablede øldåser. Midt i menneskemængden kunne man høre en råbe "I rykker for vildt" og i baren til højre blev der skyllet shots ned. Utallige hænder fumlede i luften med kameraer rettet mod scenen, men ingen andre end den professionelle fotograf Bo Hellum havde adgang til at komme bag gitteret foran scenen for at få nogle billeder af den karismatiske duo. Sussi udbrød efter et endt nummer, at hun var ved at glemme noget og begyndte friskt på et "vi skåler for vores venner og dem som vi kender", der hurtigt mødte stor tilslutning. Efterfølgende nævnte Sussie rigtig nok, at der blev godt varmt i teltet, men hvis man midt under showet ville ud for at blive kølet lidt af, var det ikke frisk luft man blev mødt af. En tung tåge hang pludselig over pladsen. En tung tåge der lugtede af ... brændte dæk? På rampen for enden af madteltet ræsede hjulene på henholdsvis en Kawasaki og Yamaha hurtigt rundt og sendte grå røg ud i den fugtige luft. En stor skare af publikummer havde samlet sig rundt om de to motorcyklister, der var i hvad man kunne tolke som en kostbarhedsdyst. Til sidst måtte Kawasaki trække sig, og kort efter brød tilskuerne ud i klapsalver, da Yamahaens bagdæk bankede ned i cementen, som resultatet af den punktering, som det hårde slid var skyld i. Yamahaens ejer trillede med nogle anerkendende dunk i ryggen selvtilfreds væk, hvorefter tilskuerne spredtes og nogle atter gik ind i teltet til Sussi og Leo. "NEJ-råb" klingede fra alle sider, da Sussi annoncerede, at de skulle til deres næstsidste nummer. "Smoke on the water" blev dog modtaget med jubel, og fra en begejstret tilskuer på forreste række kunne det også høres, at netop dette nummer var hele turen til Skagen værd. Sussi og Leo takkede til sidst af med at spille "Sikke en fest vi har haft nu i dag", men da de efterfølgende klapsalver og opmuntrende råb ikke ville tage en ende, kom de tilbage på scenen for at deklarerer deres kærlighed til publikum med "Kald det kærlighed". Trods den hårde tid for rygere vajede lightere i luften, mens publikum saligt sang med på omkvædet. Da showet var slut spredtes tilskuerne i teltet sig hurtigt og afslørede en lille dreng – ikke meget højere end en

meter – stå måbende foran scenen, med store høreværn på, og betragte det fortsatte lysshow på scenen.

Bagerst i teltet forlød det muntert, at Sussi og Leo meget gerne måtte komme tilbage til næste år og at der skal mere end noget regnvejir til at holde RIGTIGE bikere væk.

Af Ina Rosdal

Søndag d. 19. – Træf på toppen

Søndag formiddag stod politi klar på hjørnet af Frederikshavnsvej og Flagbakkevej, for at guide det pludselige mylder af tohjulede trafikanter sikkert ud i den rigtige vejbane. På Træf på toppens sidste dag stod der kun spredte telte tilbage, hvorimellem enkelte grupper sad i festivalstole for at samle kræfter til at pakke det sidste habengut sammen. Håndklæder hang til tørre over nogle af styrene på motorcyklerne og de sidste chips fra ladet på den minitraktor, der også tidligere havde kørt rundt på pladsen med forfriskninger, blev solgt ud. Mens nogle grupper af motorcykler drønedede ned af Gammel Landevej, kunne ejeren af "Alkotest-teltet" fortælle, at omkring 500 i løbet af formiddagen havde været forbi for at købe en alkoholtest. Sideløbende med de resterende træfgæsters sidste aktiviteter, var den store, organiserede oprydning i gang. En truck med meter høje stabler af borde kørte slalom mellem paller og stablede kabelruller, mens græsset i de forskellige telte blev revet godt og grundigt for skrald. Bag det store telt blev der løbende smidt dåser og flasker i en kæmpe beholder, der var forbundet med et stort rullebånd, hvorved frivillige medarbejdere stod og sorterede de genanvendelige beholdere fra til Dansk Retursystem. I informationsteltet sad nogle enkelte medarbejdere og spiste frokost ved nogle af de sidste borde, der var tilbage på pladsen, i det himlen pludselig åbnede op for en ordentlig skylle. Nogle af de medarbejdere, der havde gået og ryddet op i det fri, styrtede ind i det store telt og erklærede, at der dermed var dømt pause. Jens Sømand fra bestyrelsen fortæller, at de regner med at pladsen er rømmet mandag aften, på nær containerne, der vil blive hentet tirsdag.

Hermed et afslutningsvist tak for et godt træf anno 2009.

Af Ina Rosdal